

KHUTBA

Fredag 23.10.09

Norsk

Dommedag

Kjære muslimer.

Hver dag våkner vi opp og starter planleggingen av våre liv. Vi planlegger hvordan vi skal skaffe oss mer penger, hvordan vi kan bli rik, og hvordan vi raskest mulig kan bygge eller eie et fint hus, biler osv. På grunn av dette planlegger vi arbeid, møter og avtaler. Vi er veldig nøye med avtaler og planer og verken glemmer eller går glipp av dem. Dessverre så glemmer vi en veldig viktig avtale, en avtale som bare noen få er forberedt for eller har arbeidet mot. Det er tiden da vi skal forlate dette livet og alt vi har oppnådd, tjent eller eid er bak oss. Det er rett og slett tiden da vi skal dø. Det er den tiden vi skal flytte fra våre store hus til et veldig enkelt og smalt hus, graven.

Ingen av oss vet når ens tid er kommet, når en skal møte opp til denne avtalen, men vi vet alle at den helt klart vil komme. Den kan komme etter noen øyeblikk, minutter, timer, dager, uker, måneder eller år, men det vil absolutt komme. *Hvert menneske skal smake døden! Så bringes dere tilbake til Meg!* [Koranen, 29:57]. Siden vi ikke vet når vår tid er inne, så burde vi forberede oss og være klar til enhver tid. Hvordan forbereder vi oss?

Før det spørsmålet blir besvart, la oss se på denne beskrivelsen om dødstidspunktet og hva som vil skje deretter. La oss se hvordan det er beskrevet i Koranen og av profeten Mohammad (saaw).

Vi har skapt mennesket, og Vi vet hvor hans tanker vandrer. Vi er ham nærmere enn halspulsåren. Når de to noterende engler noterer, sittende på høyre og venstre side, kan han ikke si et ord uten at en overvåker er klar hos ham. I dødsuklarheten kommer sannheten: «Dette er det du skydde.» Og det støtes i basunen. «Dette er dagen det ble truet med.» Alle kommer sammen med en som jaget på, og et vitne, «Du brydde deg ikke om dette, så nå har Vi tatt bort ditt slør, og ditt syn er i dag skarpt.» Og hans følgesvenn vil si: «Dette er det som er gjort klart fra min side.» Det lyder: «Dere to, kast i helvete hver oppsetsig vantro som hindrer det som godt er, som går over grensen, som sår tvil, som setter en gud ved Guds side, kast ham i svær straff!» Og hans følgesvenn vil si: «Jeg har ikke satt ham opp, han var langt kommen i villfarelse.» Han sier: «Strides ikke i Mitt nærvær! Jeg har sendt dere advarsler i forveien, og ordet forandres ikke hos Meg. Jeg gjør ikke Mine tjenere urett.» På den dag sier Vi til helvete: «Er du fullpakket?» Og det svarer: «Finnes det enda flere?» Og paradiset blir brakt nær de gudfryktige, ikke langt borte. «Dette er det dere ble lovet, hver botferdig og påpasselig, som frykter den Barmhjertige i det skjulte, og kommer med et botferdig hjerte! Tred inn i fred! Dette er evighetens dag.» Der får de alt de ønsker, og hos Oss er mer til! [Koranen, 50: 16-35].

Hvilke storartede og meningsfulle ord. Det starter først med en påminnelse om at Allah er nær oss og Han vet alt vi gjør. Det er også en advarsel til oss om ikke å falle dypt inn i synd fordi alt vi gjør føres opp og registreres, og vi vil bli bedømt senere (på Dommedag) ifølge det. Etter det kommer beskrivelsen av smerter og lidelser vi går gjennom når vi dør. Når det går opp for oss at det er slutten på våre liv, vil vi føle sorg for hver eneste synd og hvert øyeblikk vi brukte til å følge våre instinkter og lyster. Da er det for sent for *tawbah*. Det er en klar beskjed til oss at vi må streve for dette øyeblikket, tilbe, be om tilgivelse og forandre oss slik at vi blir bedre muslimer før det er for sent.

Etterpå beskriver Allah for oss hva som hender på Dommedag og hvordan mennesker vil bli delt inn i to hovedgrupper; vinnere og tapere. Vinnerne vil gå til Paradiset og taperne til Helvete. Det er opp til oss hvilken gruppe vi ønsker å slutte oss til, ved å tro eller ikke tro på Allah, ved å adlyde eller ikke adlyde Allah, tilbe eller synde, følge Allahs vei eller djevelens vei.

Profeten Mohammad (saaw) beskrev også i detaljer hva som hender etter døden. Albara bin Azib (må allah være fornøyd med ham) sa: Sammen med Allahs sendebud (saaw) var vi tilstede ved begravelsen til en mann fra Ansar. Da vi ankom gravstedet var ikke graven enda ferdig, så vi

satte oss ned med Profeten (saaw) og ventet. Profeten (saaw) begynte å se opp på himmelen og deretter ned på bakken, tre ganger. Deretter sa han: «Jeg ber Allah om beskyttelse fra gravens pinsler (eller straff).» Deretter sa han at når en god og ærlig muslim dør, er dødsengelen ved siden av han med noen andre engler. De andre englene har med liksvøp fra Paradiset. Dødsengelen tar sjelen ut fra kroppen og sier: «Kom ut til Allahs tilgivelse og velsignelse.» De andre englene tar umiddelbart sjelen, dekker den med liksvøpet og tar den med til himlene. De passerer gjennom de syv himlene og for hver himmel blir de spurt: «Hvem er denne gode sjel?» De svarer ved å nevne de beste navn for personen som mennesker brukte å kalle han mens han levde. Når de når den syvende himmel sier Allah: «Noter det som en fornøyd sjel og ta den ned til jorden, slik Jeg lovte menneskene, Jeg har skapt dem av jord og de vil bli begravd i den når de dør, og Jeg vil kalle dem derfra til Dommedag.» Englene tar sjelen ned til kroppen i graven. I graven kommer to engler, Monkar og Nokair, og spør dem om Allah, islam og profeten Mohammad (saaw). Han svarer riktig og lever da med store velsignelser til Dommedag. Deretter kommer en pen mann som lukter godt og er pent kledd til ham. Han spør om hvem han er? Han svarer: «Jeg er alle de gode handlingene (tilbedelse, veldedighet, sadaqah osv.) som du har gjort i ditt liv» Når personen ser disse velsignelsene og skjønner at han får god belønning på Dommedag, ber han Allah: «O Allah fremskynd Dommedag.»

Det motsatte vil skje til en dårlig muslim eller en ikke-muslim. Når dødsengelen kommer for å hente sjelen, ber han den komme ut til lidelser og straff. Sjelen splitter seg i sin kropp. Når dødsengelen samler den så opplever den de verste smerter og lidelser. Deretter tar englene som også er der, med mørke ansikt og uvennlig utseende, sjelen og dekker den med liksvøpe fra Helvete og tar den med til himlene. Når de passerer gjennom de syv himlene blir de spurt: «Hvem er denne dårlige sjelen?» De svarer ved å nevne de verste navn som personen ble kalt mens han levde. Når de når den syvende himmelen, lukker den seg og de kan ikke fortsette. Da sier Allah: «Noter at dette er en dårlig og ondskapsfull sjel. Ta den med ned til jorden slik Jeg lovte menneskene, Jeg har skapt dem av jord og de vil bli begravd i den når de dør, og Jeg vil kalle dem derfra til Dommedag.» Englene slipper sjelen ned i kroppen som ligger i graven. I graven kommer to engler, Monkar og Nokair og spør dem om Allah, islam og profeten Mohammad (saaw). Han svarer: «Jeg vet ikke.» Han lever da med store og dårlige lidelser inntil Dommedag. Deretter kommer en mann med dårlig utseende, dårlig lukt og dårlige klær til ham. Han spør da om hvem han er? Han får til svar: «Jeg er alle de dårlige handlingene (synder, såre mennesker, bedrageri osv.) som du utførte i ditt liv.» Når personen ser lidelsene og skjønner at han får dårlig belønning på Dommedag, så sier han til Allah: «O Allah, ikke la Dommedag komme.» [Al-Hakim i Almustadrak].

Tenk over hva som beskrives i Koranen og av profeten Mohammad (saaw). Vær klar over hva som vil skje med oss etter døden, og vi må nå velge. Ønsker vi velsignelser eller straff? Dersom vi ønsker velsignelser så må vi tilbe mer, be om tilgivelse og gjøre det gode, følge profeten Mohammads (saaw) og hans ledsageres vei. Vi må forsikre oss om at vår lønn, mat, klær, hus osv. kommer fra *halal* kilder. Før vi gjør noe som helst så må vi spørre oss selv; vil Allah like at jeg gjør dette eller ikke, hva oppnår jeg med dette, får jeg belønning eller synder for min handling? Hvis du oppnår belønning så kan du fortsette, men hvis du oppnår synder så burde du trekke deg vekk fra det.

Kjære muslimer

Vi må jobbe hardt for å unngå straff. La oss bestemme oss fra nå av at vi skal leve ett nytt liv. Et liv der vi nøye følger Allahs vei. La oss forvandle vår livsstil til å tilbe mer og be om tilgivelse og *tawbah*. Må Allah tilgi oss for våre tidligere synder.

O Allah, Jeg ber Deg om å spare meg fra gravens pinsler.

Khutba av Sidi Mohamed Ould Cherif